

a "örökvers" helyőrség

IRODALMI-KULTURÁLIS LAP

"

élőlény az emlék,
mint a
meg nem írt könyvek
s a vak tárgyak
szürke szeme

"

2021. július • IV. évfolyam, 8. (38.) szám

• megjelenik négyhetente

4

Kilyén Ilkának
szárnyai nőnek

7

Rafi Lajos,
a cigány költő

10

Lőrincz P. Gabriella
a fészbukhuszár
anyucikról

12

Musical valahol
Csíksban

A Brassói Lapok, Háromszék,
Krónika, Nyugati Jelen,
Székely Hírmondó
és Székelyhon melléklete

örökvers

Ferencz Imre

Biblia

Papírszűkében volt akkoriban a világ,
hát nagyapád elszivarazta a Bibliát.

Hátulról kezdte tépegetni,
tűrt, csavart egy-egy szivarat.
Jézus keresztje felől, a Golgotától indult,
s a betlehemi jászol felé haladt.

Visszafelé ment ő az evangéliumban,
elfogyasztotta az Újtestamentumot,
aztán megállt valahol Zakariásnál,
az Ótestamentumból sokat meghagyott.

Matuzsálemnek kellett volna lennie ahhoz,
hogy elfüstölje mind a Bibliát!
Amikor haldoklott, gondolta,
hátha ennyiért még az Isten megbocsát.

Jól gondolta! Az Isten így szólt:
lesz papír, lesz új Biblia,
és szivar is lesz rogyásig, kisöreg!
Ott a helyed neked is a mennyországban,
szenvedtél a földön eleget!

Öreg táti - színes linómetszet

Lapszámunkat Dobolyi Tamás grafikus alkotásával illusztráljuk

látószög

Miklóssi Szabó István

LOPJ KÖNYVET!

Nem tréfálok. Lopj könyvet, minél többet! Vedd ezt felbujtásnak, vállalom érte a felelősséget, van tapasztalatom benne. Több ezer könyvet loptam könyvtárakból, üzletekből, piaci árusoktól, az antikváriumokról nem is beszélve. De még az online boltokból is loptam.

Amikor kirúgtak az iskolából, az eltávolítás öt napját azzal szigorították, hogy az iskola könyvtárában kellett robotolnom, aho-

vá éppen akkor érkezett mintegy ötezer könyv, adományként. Azt dolgoztuk fel. Mondanom sem kell, sokat loptam közülük. Ki nyert? Az iskola, mert kirúgott öt napra? Vagy én, az eltávolított, aki addig olvasott, hogy most ezeket a sorokat írja?

De vásároltam könyvet az elloptott osztálypénzből is. Ez még a fordulat, 1989 előtt történt: akkoriban annyira megbízhatónak vélt

az osztályfőnököm, hogy rám bízta azt. Elloptam. Halat és könyvet vásároltam. Halat, mert anélkül nem adtak könyvet. A megrohadt halat eldobtam, a könyv a mai napig ott a polcomon. *Tamás bátya kunyhója* – hát nem volt ironikus a kommunizmusban ezt a könyvet vásárolni az osztálypénzből?

Körbeloptam a szomszédokat. Úgy nyúltam le *Az ezüst tó kincsét*, mintha térkép lenne valóságos kincsekhez. Ugyanígy járt *A rejtelmes sziget*, Jules Verne isteni könyve, amely elvezetett *Nemo kapitányhoz*. Aztán lopott könyvek által eljutottam a Holdra (*Utazás a Holdra, Utazás a Hold körül*). Bejártam a nagyvilágot. Kamcsatka, Szibéria, Szahara, mindegy volt, mindenhová beloptam magam.

Ahogy múltak az évek, egész írók életművét tulajdonítottam el. Pillanatig sem volt büntudat,

-banat bennem. Őszintén hiszem, hogy a könyvlopás nemesít.

Úgyhogy lopj könyvet, minél többet! Ne szégyellj, ha rajtakapnak. Állj ki a lopás ténye mellett. Hivatkozz rám!

Lopj könyvet, mert minden elloptott könyvet magadban hordozol. A könyvek soha nem unnak meg téged, te soha nem unod meg azokat.

Lopj könyvet – az elméddel.